

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی- استرالیا
۲۱ جون ۲۰۲۱

داکتر محمد کریم فارغی

اذیت جنسی و روحانیون!

آزار و اذیت جنسی یکی از مؤلفه های مذاهب مختلف است. چند سال قبل جورج پل بلند ترین مقام مذهبی کاتولیک استرالیا به جرم آزار جنسی جوانان به حبس محکوم گردید که بعداً با تخفیف مدت حبس از زندان رها گردید. پاپ فرانسیس ماه قبل خواستار جزای سنگین تر به مذهبیون که مرتکب این عمل می گردند، شد. در میدیای استرالیا تقریباً هر روز یک مطلب در مورد آزار و اذیت جنسی افراد سر شناس که در کودکی مورد تجاوز مذهبیون قرار گرفته اند، می خوانید.

در کشور های اسلامی، انتشار اخبار مربوط به آزار و اذیت جنسی و سایر جنایات من حیث یک تابو و مصلحت اندیشی احمقانه همواره مخفی نگهداشته می شود. ژورنالیزم تحقیقی در کشور های اسلامی پیشینه ندارد و تا به حال کس جرأت نکرده است ارقام مربوط به آزار جنسی اطفال در مدارس دینی را منتشر کند. حتی در واقعاتی که به این منظره زشت و غیر قابل تحمل دین پرداخته هم شده است، عده ای از ذهنی گرا های مذهبی آن را برچسب اسلام فوبیا زده و قبل از آن که به یک مرجع حقوقی برسد، خنثی می گردد.

این افراد ظاهراً به دین شان وفادار و مخلص هستند ولی ازین بی خبر هستند که دروغ و کتمان گناهان از بدترین گناهان نزد پروردگار است. در قصه های تاریخی از اوایل ظهور اسلام می خوانیم که آنهایی که مرتکب گناهی می شدند، خود نزد پیغمبر و یا امیرالمومنین می رفتند و با اعتراف گناه شان، طالب جزا می گردیدند. این جنبه قابل ارزش دینی ناشی از اعتقاد راسخ به آخرت و زندگی بعد از مرگ بود که حال از اسلام حذف گردیده است و دیگر کمتر مسلمانی را می یابید که به آخرت و زندگی پس از مرگ باور داشته باشد. اگر یک تحقیق همه جانبه و بیطرفانه از

مدارس دینی و جمعیت های مربوط مساجد در داخل و خارج کشور صورت بگیرد، من مطمئن هستم که بیش از نود در صد واقعات آزار و اذیت جنسی و سایر اشکال تجاوز به حرمت نوجوانان و جوانان معصوم که شکار باور های خالصانه شده اند، خواهید یافت

گرایش های افراط گرایانه و انحرافی جوانان به خصوص تمایل آنها به هم جنس گرایی و استفاده از دخانیات و الکحل، باعث گردیده است که خانواده های مسلمان در کشور های غربی به اجرای اعمال دینی فرزندان شان و پیوستن شان با اجتماعات مساجد تمایل نشان داده و حتی در این مورد به رقابت بپردازند. یکی از معیار های مسلمانی در جمعیت های مسلمانان در خارج از کشور، حاضری دادن فرزندان در مساجد و رفاقت با ملا امامان و افرادی است که مساجد را رهبری می کنند. خانواده ها از این که خود قادر به ایجاد فضای سالم فامیلی بر مبنای ارزش های فرهنگی و دینی نیستند، ترجیح می دهند این محور در مسجد ها ایجاد گردد تا در هر صورت نزد هم چشم های خانوادگی شان نام نیک در بیاورند.